

Enotnost učnovzgojnih prizadevanj med. sestre — učiteljice na šoli in med. sestre v zdravstveni ustanovi

Ob podeljevanju zaključnih spričeval mladim medicinskim sestram si vedno želimo in upamo, da smo s trdom in delom, vloženim med šolanjem, v zadovoljivi meri dosegli naš cilj ter povečali število dobro vzgojenih in strokovno sposobnih medicinskih sester, kakršne pričakujejo na delovnem mestu. Kako pa doseči ta končni cilj? Kdo vse vpliva na to? Ali mar dovolj storimo za to?

Ne bi želela razčlenjevati vseh faktorjev, ki vplivajo na to in jih je veliko; vsi so pomembni in med seboj povezani.

Omejila bi se le na praktični pouk, ki je eden bistvenih dejavnikov v vzgoji in izobraževanju za naš poklic.

Zdravstvena šola, ki izobražuje in vzgaja, je dolžna svojim učencem nuditi kar najbolj kvaliteten praktični pouk. To pa ni vselej lahko in ni dovolj imeti le dobre učiteljice. Poleg teh je potrebna še zdravstvena ustanova (za praktični pouk medicinskih sester je to v največji meri bolnišnica) in sodelovanje z njene strani.

Bolnišnice so po zakonu dolžne, da na svojih oskrbnih enotah omogočajo pouk učencem in študentom zdravstvenih šol. Zaradi tradicije šol, ki obstajajo že dolga leta, ni tu navadno nobenih težav. V bistvu pa morajo strokovni delavci vsakega oddelka, ki sprejema učence, in višje medicinske sestre — učiteljice pristati na sodelovanje in pomoč. Pripravljenost za pomoč pa je na oddelkih različna. Iz leta v leto izboljšujemo odnose med šolami in bolnišnicami. Vsako leto uvedemo kaj novega ali izboljšamo kaj zastarelega. Da to lahko naredimo, mora biti pripravljenost na obeh straneh, torej tudi pripravljenost vseh delavcev oddelka, od zdravnika do tehničnega osebja. Medsebojni odnosi se laže urejajo na oddelkih, kjer so učenke na praksi dalj časa.

Običajno na začetku vsakega šolskega leta šola obnovi in uredi sodelovanje z bolnišničnimi oddelki tako, da se srečamo na skupnem sestanku: predstojnik oddelka, zdravnik šolske sobe, glavna med. sestra in sobna med. sestra ter šolske med. sestre — učiteljice. Prvi pogovor mora natančno določiti dolžnosti in pravice obeh sodelujočih strani, sicer pride do težav, ker se »šolsko delo« žal še vedno loči od »bolniškega dela«. Tu imamo v mislih delovni čas oddelka in vstajanje bolnikov, porabo materiala za nego bolnika, strogo spoštovanje predpisov, ki jih narekuje naše delo (sterilnost pri delu, informacijski sistem, odnos do bolnika . . .). Le vsi ti izpolnjeni pogoji lahko dajejo osnovo za uspešen praktični pouk vseh učencev.

Vodilna medicinska sestra oddelka s celotnim teamom je tisti končni in obenem najpomembnejši člen, s katerim lahko izpolnimo marsikateri pogoj.

Menimo seveda, da smo vse med. sestre dolžne prispevati svoj del k vzgoji in izobraževanju bodočih medicinskih sester. Ta dolžnost je vezana na delovno mesto, ki zasedamo, zelo važno pa je, da delamo po enotni doktrini in strokovno pravilno, ker ob tem tudi vzgajamo in izobražujemo.

Vodilna med. sestra na oddelku se z vsem svojim teamom tej dolžnosti nika-kor ne more izogniti, če se šolski praktični pouk organizira na njenem oddelku.

Šolske učiteljice za nego bolnika bi svoje delovne dolžnosti brez sodelo-vanja bolnične med. sestre opravile le polovično. Skupno delo mora biti stalno in temeljito, da praktični pouk doseže svoj namen.

Za to pa morajo biti izpolnjeni naslednji glavni pogoji:

- voljnost vodilne med. sestre za sodelovanje;
- materialna osnova za delo učenk;
- enotne delovne metode za ves negovalski team na oddelku.

Vsi ti pogoji so zelo pomembni za dobro in pravilno delo ne samo učenk in učencev pri praktičnem pouku, marveč tudi stalnega osebja. Vendar je to skrajno težko doseči, če pri tem ne sodelujejo vsi. Med. sestre ne smemo biti brezbrizne, če hočemo našemu delu in poklicu dati pravo vrednost.

Podobne dolžnosti mora seveda izpolnjevati tudi med. sestra — učiteljica iz šole, ki je na tem oddelku. Poleg pedagoških nalog pri vodstvu praktičnega pouka mora sodelovati z vsem osebjem oddelka (od zdravnika do pomožnega osebja). Pri tem bi pa ne smelo manjkati sestankov negovalskega teama na oddelku in šolske medicinske sestre. Tako se morebitna nesoglasja in pripombe obravnavajo in razrešijo. Na oddelku, kjer je organiziran praktični pouk, ne bi smelo biti bistvenih razlik v metodah dela (seveda tudi na drugih oddelkih ne). Ne strinjamo se s pripombami, ki jih večkrat slišimo: med šolskim delom in delom na oddelku je bistvena razlika. Razlika je lahko le zaradi pomanjkanja kadra ali materiala, kar pa tudi ni vedno vzrok, da delo ni bilo opravljeno. Na takšnih skupnih srečanjih bi se šolska učiteljica tudi seznanila z vsemi novimi preiskavami, laboratorijskimi metodami in drugimi novostmi. Vsi vemo, da so novosti v negi bolnika pogostne, šole morajo živeti z njimi, biti poučene o »živem« delu na oddelku, kjer opravljajo prakso, da lahko vse to prenašajo na svoje učence.

Dobri medsebojni odnosi šolskih med. sester in delavcev v zdravstveni ustanov, pripravljenost za pomoč na obeh straneh, vljudnost, korektnost in visoka strokovnost ob delu vzgajajo mlado med. sestro v dobrega delavca.

Leta šolanja so za strokovnost, znanje in značaj bodočega zdravstvenega delavca odločilnega pomena.

Vse medicinske sestre — učiteljice, združene v aktivu za nego bolnika pri skupnosti zdravstvenih šol Slovenije, bomo medicinskim sestram iz bolniških oddelkov, kamor učenke zdravstvenih šol hodijo na praktični pouk iz nege bolnika, hvaležne za vsak predlog glede čim boljšega sodelovanja med zdravstveno ustanovo in zdravstveno šolo.